

toppen, og her kan det ikke nytte noget, at vi fuldstændig overhører befolkningen og siger: Jamen vi er bedreviddende herinde på Christiansborg, og vi må have noget mere kollektiv trafik osv. Den fungerer måske udmærket i de større byer, men i de tyndtbefolkede områder hænger tingene altså ikke sammen.

Hvis man ønsker at få folk ud at bo i de tyndtbefolkede områder, og hvis man ønsker vækst i landsbyerne, hjælper det altså ikke, at 1 l benzin snart koster 10 kr. Jeg har for nylig deltaget i et debatprogram om dette emne, og netop problematikken med de høje benzinpriser blev drøftet. Det gennemgående budskab var, at befolkningen synes, at nu er det nok, selv om man forsøger at køre flere sammen og planlægge nogle ting anderledes. Jeg kan eksempelvis nævne Ringkøbing Amt, hvor man har prøvet at lave det sådan, at folk kan melde sig til på Internettet, så man kan få noget samkørsel.

Der var også nogle, som ligefrem syntes, at når man gør en indsats for at finde et stykke arbejde og må køre en lang vej, kan det ikke passe, at det, man tjener ekstra ved at arbejde, bliver futtet af på landevejen, fordi man skal køre en ekstra, lang vej. Her tror jeg der er et kæmpeproblem at tage fat i.

Forsvarsforliget har ligeledes fået betydning for nogle af vore regioner. Der er nogle få regioner, der er blevet tilgodeset, og det er de selvfølgelig glade for, og de skal også have det mest mulige ud af det, men der er altså også steder, hvor man står lidt med håret i postkassen og får nogle kæmpeproblemer, og derfor var vi i Dansk Folkeparti ikke særlig glade for den nedlæggelse af kaserne, der skete – også ud fra den betragtning, at det får stor betydning for et område, når en kaserne lukker: Der er mange arbejdspladser involveret, der er områder, som erhvervsmæssigt er afhængige af den, og derfor er det ikke altid sådan, at det, man sparer i det ene ministerium, bliver en besparelse for landet som sådan.

Jeg er med på, at det højst sandsynligt forhold sig sådan, at man i det enkelte ministerium naturligvis bekymrer sig om den regionale udvikling; men det er måske ikke altid tilstrækkeligt, for der kan faktisk ske noget helt uventet, så man står i den situation, at det, man har gjort, gør det nødvendigt med nogle helt nye og anderledes tiltag, som man slet ikke har tænkt over. Derfor tror jeg, at konklusionen for regionalpolitik er, at regionerne ikke ønsker en mas-

se konkurrence indbyrdes, eller at enkelte områder får nogle større begunstigelser end andre.

Jeg tror faktisk, at det, man gerne vil, er ligestilling mellem regionerne, og jeg mener, at vi som politikere, også gennem disse debatter, skal blive lidt bedre til at gøre noget ved det. Derfor er det også vigtigt, at vi bliver ved med at have disse debatter om de regionale forhold her i Folketinget, og det vil også være vigtigt, at vi lytter til de signaler, der kommer ude fra regionerne.

Jeg tror, der var en ordfører, der sagde tidligere, at det egentlig er lidt svært at være indenrigsminister med denne redegørelse, netop fordi den berører så mange ministerier. Det vil jeg godt tilslutte mig, for det er helt rigtigt. Men overordnet synes jeg, at det materiale, vi har fået, er udmærket. Det er første gang, vi har fået det, og lad os se, om tingene ikke udvikler sig. Det tror jeg de vil gøre.

Og så vil jeg sige til Kristeligt Folkeparti, at vi tilslutter os dets forslag til vedtagelse.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil også gerne starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen og følge op på det, som andre har sagt. Det er nemlig en ganske svær sag og en ganske bred sag at skulle tage stilling til som indenrigsminister, for der er involveret en meget bred vifte af alt det, vi foretager os her i samfundet. Om selve redegørelsen må jeg dog også sige, at den forholder sig noget teoretisk til spørgsmålene, og der ligger jo ikke ligefrem nogle visioner om, hvordan vi skal angribe dette meget vigtige område.

Jeg vil også gerne sige tak til Kristeligt Folkeparti for at have rejst denne debat, ligesom det gjorde sidste år. Jeg synes, det er væsentligt, at hr. Ole M. Nielsen holder ved denne sag, så vi får den op igen og igen. Det støtter vi meget gerne, og vi støtter selvfølgelig også det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og som vi synes er ganske fornuftigt.

Hr. Ole M. Nielsen tager udgangspunkt i side 20, hvor man taler om det tværministerielle samarbejde. Det er nok også her, vi skal have fat, hvis vi skal løse nogle af disse opgaver. Og som hr. Touborg sagde: Nu skal der handling til. Her er samtænkning nok ordet – samtænkning af, hvad man foretager sig i offentligt regi på de områder, hvor man har håndtagene og kan gøre noget ved tingene.

Jeg synes, man har set tendenser til en bevistløs samfundsrationalisering i de senere år,